



VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ



PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ
VRANOV NAD DYJÍ A PŘÍMĚTICE-BÍTOV



Tvář na tzv. Turínském plátně

Patří Ježíši z Nazareta?

Na plátně je otištěn nebo spíš vypálen negativní obraz mrtvého ukřižovaného muže (viz foto na následující straně). Zde je negativ fotografie plátna (negativ z negativu dává zpět pozitiv).

S plátnem je spojena řada otázek:

- Zjistila analýza pomocí izotopu C14 opravdu stáří plátna (kol. r. 1300)?
- Pokud ano, jak vysvětlit vznik z hlediska anatomie 100% přesného obrazu lidského těla ve středověku?
- Jak vysvětlit vznik negativu půl tisíciletí před objevem fotografie?
- Jak je možné, že na jednom oku postavy byla identifikována mince z doby, kdy Ježíš žil?
- Jak to, že jsou anatomicky přesné i stopy po mučení (je možno např. určit, že muž byl bičován dvěma vojáky)?
- Jak vznikl obraz, který neobsahuje barevný pigment (tj. barvu), ale stopy lidské krve?

VRANOV PŘÍMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN PRÁČE
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
PROSIMĚŘICE VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
TĚŠETICE LUBNICE LUKOV



Zázrak nebo ještě větší zázrak?



Kdysi mě zaujal tento vtip o Židech:

U zdi nářku v Jeruzalémě stojí rabín a modlí se: „Hospodin náš Bůh je veliký a silný. Mocnou rukou vyvedl naše praotce z egyptského otroctví vodami Rákosového moře, které se před nimi rozestoupily.“

Vedle něj stojí nějaký turista, který se považuje za moderního člověka a povídá: „Ale pane rabín, to přece nebyl žádný zázrak. To je už dnes vědecky prokázáno. V tom místě, kudy přecházeli je mělčina a i normálně je tam vody jen sotva po kolena...“

„A jste si tím jistý?“ ptá se rabín.

„Stoprocentně! Jak říkám, je to vědecky prokázáno...“



Rabín se na chvíli zamyslí a pak pokračuje v modlitbě: „Hospodin je nesmírně veliký a silný. Je ještě mocnější než jsme mysleli – ve vodě sotva po kolena utopil celé faronovo vojsko, když pronásledovalo naše praotce Rákosovým mořem...“

Na tento vtip si vzpomenu vždy, když čtu články o pravosti či nepravosti tzv. Turínského plátna (plátna, do kterého byl dle názoru mnohých odborníků zabalen Ježíš po svém pohřbu).

V roce 1988 byl vzorek plátna zaslán do laboratoří v Oxfordu, Zurichu a Tusconu. Dle množství radioaktivního izotopu C14 ve vzorcích bylo stáří plátna určeno přibližně v rozmezí let 1290–1360 po Kr. Výsledky radiouhlíkového datování jsou však v případě Turínského plátna často zpochybňovány. Metoda je totiž založena na základním principu, že v průběhu let předmět neabsorboval další „mladý“ uhlík. Odborníci poukazují na to, že množství uhlíku pozdějšího data může pocházet ze sazí od svící a olejových lamp (plátno jimi bylo osvětlováno) z požáru, který plátno v roce 1532 přestálo, nebo je množství „mladého“ uhlíku vysvětlováno vlivem látkové výměny bakterií a mikroorganismů.

Má víra ve zmrtvýchvstání Ježíše Krista není samozřejmě závislá na pravosti plátna, ale na svědectví apoštolů a dalších svědků, evangelií, dějin Církve...¹ Do okamžiku vynálezu fotografie a „negativu“ stejně nikdo netušil, jaká tajemství plátno skrývá. Pokud by však po anatomické stránce dokonalý a navíc negativní obraz na plátně se všemi zarážejícími detaily měl vzniknout ve 14. století, představovalo by plátno skutečně nevysvětlitelnou záhadu. Ve srovnání s tím je předpoklad vzniku obrazu v souvislosti se zmrtvýchvstáním zcela při zemi se držícím vysvětlením ...

Má víra je však založena snad ještě více na tom, co jsem už sám s Pánem Ježíšem za 41 let zažil. Někdy to nebyly lehké chvíle (např. vojna). Někdy téměř neřešitelné situace, které se vyřešily. Často úplně jinak a lépe, než jsem za to Pána Ježíše prosil. Někdy zase obyčejné věci, ale bylo jich jaksí moc na to, aby to byla náhoda... On vstal z mrtvých a je se mnou – a neodradí ho, jaký jsem já. To je nakonec jediné rozumné vysvětlení...

Přál bych Vám, abyste to v životě stále jasněji poznávali i Vy!

otec Pavel Zahradníček, FATYM Přímětice-Bítov

Víra je pro mě ale víc, než jen „jediná pravděpodobná hypotéza“!



¹ Kdyby za Církví nestál Bůh, tak ji chyby a nedostatky těch, kdo do ní patří, už dávno rozložily...

Velikonoční bohoslužby ve farnostech FATYMu:



	31.3. sobota	1.4. Květná neděle	5.4. Zelený čtvrtek	6.4. Velký pátek	7.4. Bílá sobota	8.4. Velik. neděle	9.4. Velik. pond.	
Vranov n. D.		9.15	19.00	19.00	22.00	9.15	9.15	
Štítary		7.30	17.00	17.00	19.00	7.30	7.30	
Lančov		11.11	bohoslužby ve Vranově nad Dyjí			11.11		
Šafov		11.25		15.00		11.25	11.25	
Bítov		10.30	18.00	18.30	19.00	10.30	10.30	
Oslnovice			bohoslužby na Bítově				15.00***	
Korolupy		8.30	16.30	16.30	18.00	8.30	8.30	
Chvalatice		9.15	19.15	bohoslužby na Bítově		9.15	9.15	
St. Petřín		10.20	18.00	18.00	20.00	10.20	10.20	
Stálky		15.00	bohoslužby ve Starém Petříně			15.00		
Olbramkostel		10.00	19.00	19.00	21.00	10.00	10.00	
Plenkovice		8.30	17.30	17.30	19.00	8.30	8.30	
Vratěnín		8.30	18.30	15.00	18.30	8.30	8.30	
Lubnice		10.45				10.45		
Hor. Břečkov		17.00**		16.30	v Lukově	17.00		
Lesná						14.30		
Lukov		18.15**		v Břečkově	22.00	v Břečkově		
Milíčovice		bohoslužby v Citonicích, Lukově nebo Břečkově						18.00
Citonice		7.30	16.30	16.30	18.00	7.30	7.30	
Přímětice		9.00	18.00	18.00	20.30	9.00	9.00	
Kuchařovice		7.30	boh. v Přímět.(15.00 KC*)			7.30	7.30	
Mramotice		10.30	boh. v Přímět.(15.00 KC*)			10.30	10.30	
Prosiměřice		8.00	18.15	18.15	20.15	8.00		
Vítonice							7.30	
Bantice							9.00	
Práče		10.00	bohoslužby v Prosiměřicích			9.30		
Těšetice			bohoslužby v Prosiměřicích			11.00		

* KC = Křížová cesta (na Velký pátek v Mramotících a Kuchařovicích)

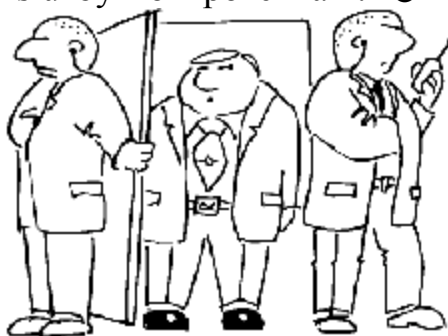
** Místo obvyklých sobotních bohoslužeb budou v H. Břečkově a Lukově bohoslužby až na Květnou neděli (v sobotu se účastníme se zájemci z řad mládeže tradičního diecézního setkání s otcem biskupem Vojtěchem v Brně na Petrově).



Velikonoční svatá zpověď (výběr): Bítov, H. Břečkov, Lukov a Chvalatice: Kv. ned. 1.4. před a po mši sv., Citonice: pátek 30.3 od 16.00, Korolupy: na Zel. čt. v 16.00, Lančov: stř. 4.3. po mši sv. asi v 18.45, Olbramkostel: ned. 1.4. po mši sv., Plenkovice: 1.4. před mší sv., St. Petřín: po obřadech na Zel. čt. a Vel. pát., Šafov: v ned. 1.4. po mši sv., Štítary: ned. 1.4. od 6.30, Vranov: na Zel. čt., Vel. pát. a Bílou sob. vždy po obřadech, Vratěnín: čt. 29.3. od 16.00, Přímětice: po 2.4 od 19.00, Prosiměřice: Kv. ned. 1.4. po pobožnosti v 14.00, Mramotice: stř. 4.4. od 16.00 a další...

Letem světem aneb stalo se:

K 1.1. 2007 jmenoval otec biskup pro děkanství vranovské a znojenské nového viceděkana otce Milana Plíška z FATYMu Vranov nad Dyjí. Viceděkan má podobné pravomoci ve zprávě děkanství jako děkan, jehož je zástupcem. Naším děkanem i nadále zůstává otec Jindř. Bartoš. Vyprošujeme jim do jejich služby Boží požehnání. ☉



Děkanové vizitace jsou čím dál ostřejší.

Ve Vranově n. D. proběhlo setkání děvčat z naší oblasti, které bylo zakončeno karnevalem pro děti. ☉ Byli jsme na zájezdu do Třeště. Měli jsme možnost obdivovat ručně vyráběné postavičky domácích betlémů s výkladem jejich tvůrců. Provázela nás sněhová vánice, která však nijak neubrala na dojmech, které jsme si odváželi. Škoda jen, že z největší farnosti (z Přímětické) se zúčastnila jen jedna rodina. ☉ V Pavlicích se konal 9.2. pohřeb pana faráře P. Josefa Jandla za hojné účasti věřících i kněží z celého okolí. ☉ Proběhl dětský maškarní ples v Příměticích. Programem

provázela Popelka. ☉ Popelka přišla i na maškarní ples do Citonic. Děkujeme všem, kdo se podíleli na přípravě, organizaci a sponzoringu. ☉ Proběhl farní ples v Příměticích - krásná účast, která každým rokem narůstá. Díky pořadatelům, organizátorům a skupině Černé kašel. ☉ Konal se 8. FATYMSký ples na Šumné. Hrála tradičně kapela Víkend. ☉ 24.2. se sešla mládež z našeho děkanství i z okolí na setkání AIN KARIM, které se konalo v Lechovicích. ☉ Asi 30 dětí bylo na farním pobytu na lyžích v Beskydech na Orlím hnízdě - zážitky skvělé, děti nadšené, sněhu přiměřeně počasí. ☉ Ve Vranově n. D. proběhlo I. celostátní setkání členů iniciativy Čistá láska. Účastníci tohoto setkání se vzájemně obohatili různými postřehy v oblasti vztahů, naslouchali přednášce Petra Badoška, pěšího poutníka do Jeruzaléma a zúčastnili se poutě do Hlubokých Mašůvek, kde byli přijati noví zájemci do Čisté lásky. Nyní do Čisté lásky patří přes 80 mladých z celé naší země a další se ke vstupu hlásí a připravují. ☉ V sobotu 3.3. se konala v Hlubokých Mašůvkách 200. pouť, kterou vedl pan biskup z Litoměřic (do jeho diecéze patří i na-



še adoptivní farnost Jeníkov) Mons. Pavel Posád. ☉ Během ledna, února, března a dubna probíhají exercicie v Prosiměřicích pro ženy, pro muže i pro různé skupiny mladých. O účast na exerciciích je značný zájem. Nejpočetněji (33 účastnic) byl navštíven turnus pro ženy vedený otcem viceděkanem Milanem Plíškem. ☉ 18.-25.3. vedl FATYM lidové misie v Rokytnici nad Rok. ☉ V Příměticích poběhl zápas v sálovém fotbalu mezi farnostmi: Přímětice a Staré Hobzí (u Slavonic). Zvítězily Přímětice. ☉ Proběhlo postní setkání dětí na faře v Prosiměřicích, které bylo naplněno hrami, společnou prací a modlitbou. Také jsme namalovali spoustu obrázků, jimiž se chceme zapojit do soutěže pořádané brněnským biskupstvím k 230. výročí založení naší diecéze. ☉ V Prosiměřické farnosti probíhá sbírka na zvony. Byla podpořena i dobrovolným vstupným z recitačního pásma Popelka Nazaretská (4500,-) a z pohádky O princezně z chaloupky (5750,-), které se ve Vítonicích účastnilo asi 90 lidí. Za všechny dárce se modlíme a obětujeme za ně i mše svaté. ☉ Recitační vystoupení Popelka Nazaretská se konalo také v Příměticích. ☉ ☉ ☉



Je pátek, udělám švestkové knedlíky, ale musím jich udělat hodně. Manžel jich spořádá strašně moc.

Aha, vidíš, na to jsem úplně zapoměla, že je ten pátek. Mám tam už rozmražené vepřové. Ale co, slyšela jsem, že se dnes už maso v pátek jíst může, jen se to musí nahradit jiným sebezáporem.



Jestli se i vy podobně trápíte tím, jak do svého duchovního života zakomponovat půst, pak jsou další řádky určeny právě vám.

Vyrostl jsem v době, kdy bylo možno často slyšet výše uvedený názor, že půst od masa v pátek se dá nahradit nějakým jiným sebezáporem. Tento názor mi připadal logický a líbil se mi. Dával svobodu volby vlastního sebezáporu podle toho, co je v životě zrovna aktuální. Postupem času jsem ale zjistil, že se vlastně nepostím vůbec a ještě nyní se ptám a hledám, jaké místo má zaujmout půst a pokání v mém životě s Bohem. A věřím, že si tuto otázku nekladu sám. Tímto pojednáním na ni jistě neodpovím zcela, ale snad se mi podaří sebe i vás alespoň trochu inspirovat a přispět tak k tomu, aby se z postu stala integrální součást duchovního života církve i nás jednotlivých věřících. V mnohém přitom budu čerpat z knížky Anselma Grüna „Půst“.



Móda jara 2007: půst

Možná je přehnané tvrdit, že půst je přímo v módě, ale přesto náš nevěřící svět již dávno znovuobjevil význam zdržování se od jídla (úmyslně nepíší „postu“) pro lepší působení léků nebo jako prevenci proti nemocem. Kvůli postavě abstinují modelky i obyčejné ženy a kvůli udržení váhy nejedí žokejové. Aktivisté ekologických a politických hnutí i vězni ve vězení drží hladovku za prosazení svých požadavků. Podobně přívrženci nejrůznějších duchovních směrů se často postí, aby získali lepší jasnost ducha. Jen my křesťané malátně přešlapujeme na místě postní dobou.

Půst jako lék pro duši i pro tělo

Co tě nezabije, to tě posílí!



Přítom půst je skutečným lékem pro duši i pro tělo. Navíc lékem, který nic nestojí. Svědčí o tom zkušenosti našich předků ve víře. Postíme-li se, je naše tělo postaveno před nutnost „hospodařit ve vlastním okruhu“, tzn. vystačit si s tím, co se nachází uvnitř. Naše tělo není hlupák. Při shánění energie se zaměřuje v první řadě na látky, které v těle působí rušivě: patologické výpotky, usazeniny, cizí látky, všechno hnisavé, neduživé, to, co by mohlo způsobit i nemoc. S tělem ale půst pročišťuje i duši, která je přece s tělem neoddělitelně spojená. Při postu není tělo zatěžováno přílišným trávením a nedostavuje se tedy ani duševní malátnost, kterou často po dobrém jídle prožíváme.

Půst jako cesta k pravdě



Jak se máš?



Často se nás lidé ptají : „Jak se máš?“ Mezi národy Evropy zvláště Italové jsou zvyklí říkat „Velmi dobře“. Skutečně se v Evropě máme nad poměry. Alespoň zdánlivě. Máme vše a bohužel nám nedochází, že ty nejpodstatnější věci nám chybí. Jsme spokojeni díky různým „náhražkovým uspokojením“, k nimž patří dostatek dobrého jídla a pití, hudba, TV, počítač, ale i přemíra aktivity, ... Rozhodneme-li se abstinovat, nedopřát si těchto

náhražek, zjistíme, že uvnitř nás ve skutečnosti krvácí mnoho ran. Půst nás na tyto rány upozorňuje. Upozorňuje na vášně, ale i na neřesti.



Řeknete si: „Vášně a neřesti, ty já přece vůbec nemám“. Ale máš. Každý z nás v sobě má alespoň jistou náchylnost k určité kombinaci sedmi hlavních hříchů, jimiž jsou pýcha, lakomství, smilstvo, nestřídmost, hněv, lenost a závist. Postem nejprve tyto jedovaté kořeny v sobě objevujeme. A to v nás může způsobit zmatek. Mnozí opět v neprospěch postu tvrdí, že je lépe být nasycený než být kvůli postu nervózní a nevrly na své okolí. Odložením náhražkových uspokojení vyjdou na povrch má nesplněná přání a touhy, myšlenky kroužící chorobně jen kolem mne samého, kolem mého úspěchu, mého majetku, mého sebepotvrzení na úkor druhého, kolem mého zdraví, kolem mých citů – hněvu, hořkosti, smutku. To vše je jinak zasuto hodně hluboko v nás, takže si toho v běhu života ani nevšimáme. Ono to však nenápadně ze skrytu ovlivňuje všechno naše jednání, aniž to víme. A to je velmi nebezpečné, nevíme-li proč v určitých situacích jednáme tak, jak jednáme. Půst to obnažuje. Na poušti postu není nic, za co bychom se mohli skrýt.



Je půst nepřitelem těla?

Někdy se také namítá, že půst je nepřitelem těla. (I církvi se někdy vyčítá, že zakazuje člověku všechny tělesné radovánky.). V postu jde však o to bojovat proti

zlým návykům vášni a tak přispívat k ozdravení těla. Půst nemá vést k popření života, ale chce v nás vyvolat to dobré. Pomáhá nám pudů a vášně proměnit tak, že nám umožní



Půst nemá vést k popření života, ale chce v nás vyvolat to dobré.

disponovat silou, která se v nich skrývá, a která, je-li nezkrácena s námi dokáže pěkně mávat a my nevíme, co se to s námi děje. Půst odnímá pudům

a vášním jejich nadměrnost a nezkrácenost. Půst nechce pudů potlačit, ale proměnit, protože všechno potlačené se zase nějak chorobně v našem životě projeví. Proměněním však použijí energii pudů a vášní pro dobro.



Spojení postu s modlitbou

Věřící by neměl žádné z postních cvičení konat izolovaně od zbytku svého duchovního života. Přesto se tak často děje. Chápeme např. páteční půst jako jednu věc z mnoha a vůbec celý náš duchovní život je často roztržštěn a chybí mu určitý základ, který by vše spojoval. Tak chápeme půst jako záležitost těla a modlitbu jako záležitost duše. Tělo a duše však tvoří jednotu a bylo by jistě mylné stavět je do protikladu, což se ale bohužel často děje. Bůh stvořil člověka jako jednotu duše i těla. Tuto jednotu máme objevovat a respektovat.

Je to velký (i když rozšířený) omyl, že půst je záležitost těla a modlitba záležitost duše



Jednota těla i duše při modlitbě se projevuje postojem, který tělo při modlitbě zaujímá – to že např. v úctě poklekneme, nebo v kostele při evangeliu stojíme. Tato jednota se zviditelní také při spojení postu s modlitbou. Půst zintenzivňuje modlitbu, zejména modlitbu prosebnou. Postem dáváme Bohu najevo, že to opravdu s prosbou myslíme vážně.

Modlitba pak není jen záležitostí mé hlavy, ale zaujímá a angažuje celou moji existenci. Půst tím, že také skutečně umenšuje naši vitální sílu, je viditelným vyznáním toho, že v určitých situacích jsme skutečně slabí a bezmocní, abychom něco ve světě změnili. Současně také svým postícím se tělem vyznáváme Boží moc a sílu a děláme Bohu prostor, aby mohl jednat.



V Markově evangeliu nás sám Ježíš učí: „Takový zlý duch nemůže být vyhnán jinak než modlitbou a postem.“ (Mk 9,29) - půst modlitbu podporuje a násobí její účinek. To, že např. pocítujeme hlad, je v nás také jakoby rozsvíceným červeným světlem, které nás neustále na modlitbu upozorňuje a k modlitbě navrácí.



Neotesaný Otesánek

Mnohdy kontroverzní teolog Drewermann spatřuje v biblickém vyprávění o prvním hříchu (lidově řečeno o tom, jak Adam s Evou snědli jabko) vyslovení pravdy o člověku, který by nejraději do sebe všechno pohltil, aby ucpal existenciální díru nicoty, která v něm je. A nejedná se jen o jídlo. Člověk touží vidět, slyšet, hmatat, cítit. Všemi smysly do sebe nasává svět, protože se brání uznat svoji nicotnost a touží být jako Bůh. Nadále však zůstává neotesaným Otesánkem a hlubina nicoty se spíše zvětšuje. V postu člověk uznává svoji tvorovost, onen rozštěp nicoty, který zeje v jeho existenci, a klaní se Bohu svému tvůrci, který jako jediný může zrušit nedostatek bytí člověka.



Člověk touží vidět, slyšet, hmatat, cítit. Všemi smysly do sebe nasává svět, protože se brání uznat svoji nicotnost a touží být jako Bůh. Nadále však zůstává neotesaným Otesánkem a hlubina nicoty se spíše zvětšuje.



Půst a eucharistie (svaté přijímání)

V Markově evangeliu (9,15) je půst Ježíšových učedníků motivován očekáváním druhého příchodu Pána Ježíše (...až od nich bude ženich vzat, budou se postit.). Tak tedy tou autentickou modlitbou spojenou s postem je modlitba „Přijď, Pane Ježíši“, ve které se otvírám Božímu Synu, aby přišel k mojí záchraně. A on vyslýchá tuto prosbu a přichází už nyní při mši svaté pod způsoby chleba a vína. Bůh sám přichází, aby sytil a sílil svůj lid. Ve svatém přijímání je nám podáván pokrm, který zaceluje zmíněnou propast a proměňuje nás v Boží děti. Postem se tomuto proměnění otevírám a s důvěrou vyznávám: Bůh sám vystačí. O životech některých svatých se praví, že žili jen ze svatého přijímání. Ale to bylo jistě jen ze zvláštního Božího daru. Jistě nejde je hned začít napodobovat, ale obnovit myšlenku tzv. eucharistického postu jistě stojí za to.



Půst má celou řadu rozměrů a významů...



Půst a solidarita

V postu se sjednocuji s člověkem v nouzi, za něhož se modlím. Modlitba spojená s postem není modlitba akademická, modlitba od zeleného stolu, modlitba z odstupu, nýbrž mě činí jedno s trpícím světem nebo člověkem. Mnozí křesťané to také dělali a dělají tak, že jídlo ušetřené postem nebo peníze nevydané za jídlo darují chudým a potřebným. Zde se projevuje spojení postu se třetím z klasických skutků zbožnosti, jakým je almužna.



„Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponižil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.“



(Svatý Pavel
o Ježíši Kristu – list Filipánům)

Bůh, který se postí?

Podobně se postí také Bůh za svůj lid. Ježíš Kristus nelpí na své důstojnosti Božího syna, ale doslova se jí zříká a bere na sebe přirozenost služebníka, v poslušnosti podstupuje i smrt na kříži (srov. úryvek z listu sv. Pavla Filipánům 2,6-11 – část je uvedena v rámečku vlevo). Nezůstává stranou od bolesti, nemocí a utrpení lidstva, ale svým odřeknutím se sebe sama vytváří prázdný prostor, aby je mohl vzít na sebe a vynést na dřevo kříže.



Půst jako cesta k sebeovládání

Jak často v životě se nám stává, že se nám do něčeho nechce nebo že se bojíme vykonat nějakou dobrou věc. Podobně jako četba nejen že nás informuje a formuje, ale jako důležitý vedlejší produkt i rozšiřuje naši slovní zásobu, tak i půst jako důležitý „vedlejší produkt“ působí posílení naší vůle. Nehledě na to, že odřeknutím si mnoha často zbytečných činností získáváme také čas a sílu na to, co je podstatné a nosné v našem životě.

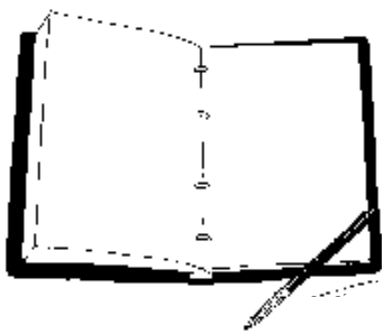


Půst jako cesta k osvětlení

Každý, kdo se zkusil někdy postit, dosvědčí, že už na přirozené rovině se ledacos změnil v průběhu duševních funkcí. Vystupňuje se vnímavost, fantazie je živější, koncentrace rozhodně neklesá. Také smysly jsou bystřejší: zejména oči se rozjasní. Uvolňuje se vnitřní křečovitá staženost, dochází k vyjasnění situace, a dostavuje se vyšší jemnocit. Člověk přichází sám k sobě, objevuje vnitřní klidový bod, vnitřní domov, komůrku své duše, kde nachází Boha – vždyť Boží království je v nás (Lk 17,21). Půst zduchovňuje naše tělo a dává mu větší svobodu vůči pozemským potřebám. Půst daruje duchovní radost. V postu objevíme, že je skutečně možné být živ ze slova, které vychází z Božích úst.

Kéž těchto několik zamyšlení o roli postu nás vede k tomu, abychom v těch několika zbývajících dnech postní doby jej beze strachu zkusili a zakusili.

tématickou čtyřstranu o postu pro Vás připravil otec Jindřich Čoupek



Drobné zprávy aneb co se chystá?

- ☺ V rámci oslav 230 let brněnské diecéze se koná **pouť vranovského a znojemského děkanství do katedrály** v neděli 22.4. odpoledne. Bližší informace u kněží.
- ☺ 25.4. zahajuje otec děkan Jan Peňáz ve Velkém Meziříčí **pěší pouť do Cách**. Zájemci o tuto pouť, kteří chtějí vyjít už z Vranova nad Dyjí, vyjdou o den dříve, tedy v úterý 24.4. Informace u otce Marka (731 402 742).
- ☺ Na ministrantskou **pouť do Říma** vyrazí tři auta poutníků z našich farností 29.4.
- ☺ **Dívčí pěší pouť** z Vranova do Kostelního Vydří se koná 5.5. Přihlásit se můžete u katechetky Petry (731 402 749).
- ☺ V **Lančově se sejdou rodáci** 5.5. při společné mši svaté v 10.00.
- ☺ 9.5. se uskuteční **pouť bitovské a chvalatické farnosti na Sv. Hostýn** (auty).
- ☺ 12.5. bude ve **Vranově slaveno 120. výročí založení hasičského sboru**. Celá oslava bude zahájena v 9 hodin bohoslužbou v poutním areálu za kostelem za živé a zemřelé členy hasičského sboru a jejich rodiny. Při této bohoslužbě bude požehnána nová socha patrona hasičů svatého Floriána.
- ☺ Od 16. do 22.5. bude **III. pěší pouť z Prahy do Jeníkova** (přihlášky 515 296 384).
- ☺ **Turnaj v malé kopané v Citonicích** (družstva 5+1, neomezený počet náhradníků, v každém družstvu musí hrát min. 1 dívka) je i letos ve dvou kategoriích: do 6. třídy ZŠ bude 12.5.; 7. třída ZŠ a starší (i SŠ) bude 19.5. Účastnický poplatek 30,-Kč/os zahrnuje i občerstvení a nápoje. Prosíme o předběžné přihlášení mužstev min. týden před utkáním na mob: 731402650; 731402652.
- ☺ 26.5. bude velké setkání pro děti – **SUPERDEN** ve Vranově nad Dyjí.
- ☺ 3.6. v 9.00 hod v **Příměticích** a v 15.00 ve **Štítarech** bude otec biskup Vojtěch Cikrle udělovat **biřmování**. V Příměticích se připravuje 16 biřmovanců.
- ☺ V sobotu 16.6. bude v **Lechovicích setkání AIN KARIM** pro mládež z celého Znojemska.
- ☺ Od 10. do 16.6. budou ve **Starém Petříně lidové misie**. Povede je FATYM. Jako hlavní kazatel přislíbil účast otec Jindřich Bartoš, děkan vranovský a znojemský.
- ☺ V sobotu 23.6. proběhnou **FATYMSké slavnosti**. Jedná se o setkání těch, kteří patří do oblasti spravované FATYMem a přátel FATYMu. V programu nebude chybět v 17.17 mše svatá, promítání filmu, opékání prasete a předtančení - k poslechu a možná i tanci hraje duo Ivoš a Mirek. Můžeme se těšit i na další body programu. V neděli pak program FATYMSkých slavností pokračuje v 9.15 bohoslužbou, ve 14.00 **Vranovskou portou** a v 17.00 vše zakončí **rozloučení s cyklopoutníky**, kteří vyrazí na kolech z Vranova do Jeníkova.
- ☺ V letošním roce slaví naše diecéze výročí 230 let od založení. S tím je spojena řada programů i oslav. **Hlavní pouť diecéze** je plánována na 30.6. v Brně na Petrově.
- ☺ Letošní pěší pouť z Vranova nad Dyjí na Velehrad se koná od 20. do 25.8.
- ☺ Na 22. 9. chystáme Moravskou pouť do Jeníkova. Zveme nejen přátele a dobrodince Jeníkova, ale i ty, kteří ještě v naší adoptované farnosti nebyli.



Opravdu bohatý program!!! Pro každého něco...

Třetí hřích proti Duchu svatému

V souvislosti se zasvěcení kostela na Šumné zde postupně probíráme šestero hříchů proti Duchu svatému. Církev před nimi už po staletí obzvláště naléhavě varuje, protože jsou mimořádně nebezpečné pro možnou ztrátu věčného života.

Po té, co jsme se pozastavili u prvních dvou hříchů proti Duchu svatému, se ozvaly ohlasy ze strany našich čtenářů, že chci někoho posílat do pekla. Opak je pravdou. Duchovní pastýř má dokonce povinnost varovat všechny před nebezpečím – a zde je skutečně před čím varovat. Kdo totiž rozpozná, že v takovémto hřichu setrvává, je tímto varován a povzbuzen, aby vědomě onen hřích opustil a napravil. Času však nemáme mnoho, a proto je dobré tento krok zbytečně neodkládat. Dokud žijeme, ještě není pozdě, ale kdo z nás si může být jist, že mu bude patřit i zítřek?

Třetí hřích proti Duchu svatému se nazývá „Odporovat poznané křesťanské pravdě“. O co zde jde? Člověk je stvořen pro pravdu a pravdu hledá. Nakolik kdo pravdu poznal, natolik je ve svědomí vázán ji přijmout a podle ní žít. Pokud někdo pravdu zná a pochopil, že se o pravdu jedná, ale nepřijímá ji, a podle ní nežije, pak je jeho život v rozporu s pravdou. Platí to nejen v souvislosti s křesťanskou pravdou, ale s pravdou obecně. My totiž nejsme těmi, kteří stanovují co bude nebo nebude pravda, my pravdu pouze můžeme rozpoznávat a s pokorou přijímat. Ne vždy je to pro nás pohodlné. Jedno dospělé děvče mi kdysi řeklo: „po té, co jsem zažila, už s jistotou vím, že Bůh existuje, ale nechci to, protože vím, že bych podle toho měla i žít a já nechci nic měnit“ (žila totiž nevhodným „nočním“ stylem života).

Bylo nerozvážné navrhnout, aby si děti do nábožka přinesly své domácí mazlíčky.

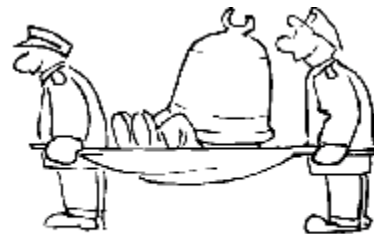


Ne každý má plné poznání pravdy, ale každý se má snažit pravdu poznávat a měl by pak podle pravdy žít natolik, nakolik ji poznal. V plném slova smyslu se tohoto třetího hřichu proti Duchu Svatému dopouští ten, kdo vědomě odmítá poznanou Boží pravdu.

Křesťanskou pravdou rozumíme vše co zjevil Bůh, co učil Ježíš Kristus a apoštolové a vše co nám k věření předkládá církev. A zde je další zádrhel. Proč já bych poslouchal církev? Vždyť jsem dost chytrý, abych si vybral sám co se mi líbí. Beru jen to, co sám chci. Budu poslouchat jen to, co já chci. Jeden můj známý tento postoj nazývá „cohcárna“. Co se však za tím skrývá? Někdy tento postoj může být spojen s pohodlností (vždyť církev klade na člověka nároky, ale oprávněné a k jeho dobru), jindy může být spojen s hrubou neznalostí (jsou lidé, kteří si přiměřeně nedoplňují náboženské vědomosti, jdou s davem a odmítají církev či její učení, aniž by sami věděli, že zavrhuje své dobro) a jindy za tímto postojem může být pýcha (jen pokorný je ochoten přijmout i to, co není schopen zcela uchopit svým rozumem). Někdy se může stát, že někdo odmítá církev kvůli dřívější ať už skutečné nebo domnělé bolestné zkušenosti – v tomto případě však není rozumné urazit se jako malé děti a nepřekročit tuto bolest.



„... a vezměte s sebou i partnery, kteří jinak na bohoslužby nechodí ...“



Dotace na opravu zvonu přišla pro místního kostelníka pozdě.

Jak předejít tomuto třetímu hříchu proti Duchu svatému? Je dobré se v náboženské oblasti vzdělávat – církev nás totiž neučí ničemu nesprávnému či neprospěšnému. V případě nejasností, pochybností nebo „nemožnosti“ některou pravdu víry přijmout je dobré si o tom pohovořit s knězem nebo s někým, kdo je opravdově věřící. Možná, že pohled z jiného úhlu nám napomůže pochopit, jak to vlastně je. Také je dobře si pojmenovat, co za mým nepřijetím křesťanské pravdy je.

Možná, že by někoho mohlo napadnout, že tento hřích proti Duchu svatému až tolik v naší oblasti nehrozí. Vždyť žánní novodobí bludaři nevystupují proti učení víry. Zde však nejde jen o veřejné zpochybňování pravd víry (i když i to se občas objeví), ale mnozí byli ve víře poučeni ať už v rodině, v náboženství nebo i zkušenostmi života. Žijeme ve svobodné zemi, dnes nikdo nemůže říci, že nemá možnost se v oblasti křesťanské pravdy poučit. A přesto někteří svým praktickým životem naznačují, že jejich život není ve shodě s přijetím křesťanské pravdy v tom stupni, nakolik ji onen člověk poznal.

Vím, že nic nejde hned, a že vše chce svůj čas, ale také vím, že je dobré znovu upozornit na skutečnost, že je důležité zamyslet se nad nebezpečím třetího hříchu proti Duchu svatému a vyvodit z toho osobní důsledky. Jistě nebude při posledním soudu litovat nikdo, kdo se nejen upřímně snažil Boží pravdu poznat a plně ji přijmout, ale také podle ní i utvářel život. Vždyť pro každého z nás platí heslo, které používáme s dětmi:

*Jsme jen krátce na zemi,
pro nebe jsme stvořeni.*

P. Marek Dunda

Prázdniny se blíží a s nimi naše tábory, chaloupky...

Připravujeme opět stanové tábory na našich tábořištích v Lísku a na Bábovci a na farách (např. na Bítově). Tábory jsou připraveny především pro děti z naší oblasti a bezprostředního okolí. Vranovský FATYM navíc pořádá prázdninové chaloupky pro děti z celého Znojemska.

Informace a přihlášky u kněží. Hlaste se zavčas!



Skauti na táboře měli příležitost projevit křesťanskou štědrost.



Ministrantský tábor učinil na okolí veliký dojem.

Celostátní setkání mládeže Tábor 2007

Koná se 13.-18.8.2007 pro mládež od patnácti (výjimečně čtrnácti) let. Cena 800,- Kč (do konce května 700,-). Informace u kněží nebo na 731402651.

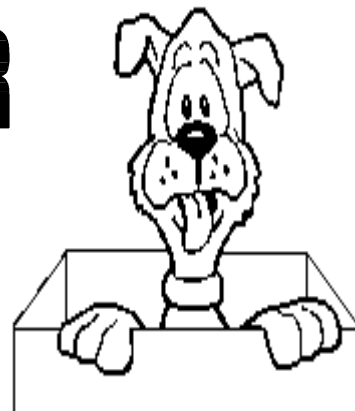
A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

Proč Bůh stvořil ženu tak, že vzal žebro Adamovi?
Protože chtěl ukázat, že z krádeže nikdy nic dobrého
nevzejde!



Přijde souseď k souseďovi a povídá:

- Dobrý den. Stala se mi taková věc: doma mi došel rum, a tak jsem se
chtěl zeptat, jestli je ta porucha v celém baráku...



Policista zastaví auto za překročení rychlosti:

- Dobrý den, řidičský průkaz!
- Nemám, sebrali mi ho před půl rokem.
- Cože? Vy nemáte řidičák? Tak osvědčení o technické způsobilosti vozidla.
- Ani to nemám. Víte, auto jsem ukradl a myslel jsem si, že bude v kastlíku na palubní desce, ale když jsem tam dával tu pistoli, tak jsem zjistil, že tam není...
- Cože, vy máte u sebe zbraň?
- No tu, co jsem s ní zastřelil tu babku, co jí patřilo to auto. Ji jsem dal do kufru...



To už je na policistu příliš, tak vše nahlásí na stanici a zavolá posily. Ti dorazí, zkontrolují řidičák - v pořádku, techničák - v pořádku, otevřou kastlík - žádná zbraň tam není, otevřou kufr - ten je prázdný. Začnou se omlouvat:

- Promiňte, ale ten co vás zastavil tvrdil, že nemáte řidičák, jezdíte v kradeném autě, že jste ozbrojený a v kufru máte mrtvolu... Vůbec to nechápeme...
- No a vsadil bych se, že vám ten blázen ještě tvrdil, že jsem taky překročil rychlost...



Manželka vyčítá manželovi:

- Já tomu vůbec, ale vůbec nerozumím! Jak můžeš celou dovolenou prosedět v hospodě?
- No vidíš, nerozumíš tomu a přece do toho kecáš!

Toto 42. číslo farního zpravodaje vydal Farní tým Vranov n.D. pod vedením P. Marka Dundy (mobil: 731402742), moderátora týmu, faráře ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteje, P. Milana Plíška (mobil: 723693455), faráře ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, kaplana P. Jana Richtera (mobil: 731402743) a otce jáhna Františka Řezníčka - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, E-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a Farní tým Přímětice-Bítov pod vedením P. Pavla Zahradníčka (mobil: 731402651), moderátora týmu, faráře v Bítově, Citonicích, Chvalaticích, Hor. Břečkově, Lukově a Těšeticích, P. Pavla Sobotky (mobil: 731402650), faráře v Přímětících, Prosiměřicích a Práčích, P. Marka Dundy, kaplana pro přímětické sídliště (mobil: 731402742) a kaplana P. Jindřicha Čouška (mobil: 731402652) majícího na starosti zejména farnosti Prosiměřice, Práče, Těšetice a Lukov - adresa FATYM PŘÍMĚTICE-BÍTOV, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, E-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v březnu 2007. Náklad 7030 výtisků (z toho 660 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již čtyřicáté třetí) je plánováno jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2007. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.